అలివేలు మొగుడి చేతిలో దెబ్బలు తిని సావిట్లో చాప మీద ఏడుస్తూ పడుకుంది.

"నాన్న కొట్టారా ఏడవకే అంటూ ఐదేళ్ళ పిల్లాడు చిట్టి చేతులతో తల్లి బుగ్గలు తుడిచాడు.

ఏడేళ్ళ పెద్దపిల్ల మూల నిలబడి బితుకు బితుకు చూస్తోంది. మూడేళ్ళ పిల్ల తల్లి ఏడవడం చూసి బిక్కమొహం పెట్టింది.

మహాఇల్లాలు

డి. కామేశ్వరి

ఏం తెలీని ఏణ్ణర్ధం పిల్ల పొట్టతడిపేసుకుని చేతులు తపతప కొట్టుకుంటూ చిన్నయానందంగా ఆడుకుంటోంది. అలివేలు చటుక్కున పిల్లాడిని కౌగలించుకుని "నా తండ్రీ నీకున్న ప్రేమలో పదోవంతన్నా మీ నాన్నకి లేదురా. మీకోసమే బతుకుతున్నాను గా - లేకపోతే ఆయన చేతిలో దెబ్బలుతినలేక ఎప్పుడో ఏనుయ్యో గొయ్యో చూసుకునేదాన్ని.... అంటూ ఏం తెలీని ఆ పిల్లలతో తన మనసులో దుఃఖం చెప్పుకుంటూ ఏడ్చింది.

అలివేలుని మొగుడసలెందుకు కొడ్తాడు? అంటే, మొగుడికి కనక ఆమె చేసే ప్రతి పనిలో తప్పులు కనిపిస్తాయి. గడ్డానికి వేడి నీళ్ళు వేడి చాలకపోతే మొహాన పోస్తాడు ఆ నీళ్ళు. కూరలో ఉప్పు చాలకపోతే మొహాన విసురుతాడు కంచం. షెవిన్ సెట్టు ఉంచమన్నది మరిచిపోతే చెంప పగలగొడ్తాడు. బొత్తాం కుట్టమన్నది చేయి వీలు కాక కాస్త ఆలస్యం చేసే వీపుమీద గుద్దులు గుద్దుతాడు. అలివేలు ఏ నాడన్నా కాస్త ఎదిరించి జవాబు చెబితే గోడకేసి తల బద్దలు కొడ్తాడు. రోజులో కనీసం ఒక వంకన్నా దొరుకుతుంది. అలివేలు వీపు బాజా బజాయించడానికి.

అసలు వెంకటాపుకి అంత కోపం ఎందుకు పెళ్ళాంమీద? వెంకట్రావుకి తన మీద తనకి చాలా గొప్ప అభిప్రాయం ఉంది. అతనికి తనని పొరపాటుగా బీద గుమస్తాకి పుట్టించాడని దేముడిమీద కోపం. తను ఐ. ఏ. ఎస్. ఆఫీసరో కావల్సింది. తండ్రి బీదరికంవల్ల కాలేకపోయానని (బి. ఏ. మూడోసారి ప్యాసయినా) తండ్రి మీద కోపం. తన అందానికి ఏ రంభో దిగి రాకపోయినా రంభలాంటి పెళ్ళాం రావల్సింది. కాని. యింట్లో పెళ్ళికాకుండా వుండిపోయిన పాతికేళ్ళ చెల్లెలి పెళ్ళికి కట్నం డబ్బులకాశపడి తండ్రి అలివేలు తండ్రినించి కట్నం పుచ్చుకుని తనకి అలివేలుని అంటగట్టాడని చెల్లెలి కోసం అన్న

త్యాగం చేయాలి వచ్చిందని చెల్లెలి మీద కోపం - మొద్దులాంటి అలివేలు పెళ్ళాంగా దొరికిందని అలివేలు మీద కోపం- యిలా అందరిమీద కోపాలు యింకెవరి మీద చూపించినా ఊరుకోరని కట్టుకున్న పెళ్ళాం మీద చూపించి కసి తీర్చుకుంటుంటాడు.

పాపం అలివేలు పట్టుమని పాతికేళ్ళు లేకుండానే నలభై ఏళ్ళదానిలా కనిపిస్తుంది. అసలే కాస్త బొద్దు శరీరం దానికి తోడు వెంట వెంట కాన్పులతో పొట్ట, నడ్డి విపరీతంగా పెరిగాయి. చూలింత, బాలింత చంటి వెంట. పగలు చాకిరీ-రాత్రి పిల్లలతో నిద్ర లేకపోవడంతో దవడలు పీక్కుపోయి కళ్ళు మూసుకుపోయి వుసూరుమని వుంటుంది.

అలివేలు అలా తయారవడానికి కారణం తను అన్నది అతనికి అర్ధంకాదు. ఏటేటా పిల్లలని కని అలా తోలు అయింది అన్నది అతనికి తట్టదు. ఆయనగారు పెట్టిన దాస దాసీజనం ఎవరూ లేకపోవడం పగలు రోజంతా చాకిరితో అలా యీసురోమని వుంటుందని ఆలోచించడు - ఆయనగారు కొనే ముతక నేతచీరలలో అంతకంటె అందంగా కనపడదు అని అనుకోడు. "అలా గేదెలా వొళ్ళు పెంచకపోతే డైటింగ్ చెయ్యకూడదూ" అంటాడు. ఎప్పుడూ చూలెంత బాలెంతలతో తనెలా డైటింగ్‌లు చెయ్యగలదో అలివేలుకి అర్ధంకాదు. డైటింగులు చేసి పాలు, పళ్లు తిని నాజూగ్గా తయారవడానికి డబ్బిలా పారేయి అని అడిగే ధైర్యం అలివేలుకి లేదు. రెండు పూటలా పట్టెడన్నం తినకపోతే నీకూ నీ పిల్లలకీ ఎలా చాకిరి చేస్తాను అని జవాబు చెప్పాలని వున్నా ఆ సాహసం ఆమెకిలేదు. నలుగురు పనివాళ్ళని పెట్టి నైలక్సులు, షిఫాన్‌లు కొను. నేనూ మసాజయి యిరవై నాల్గు గంటలు కుర్చీ ఎక్కి కూర్చుంటాను అని పైకి అడగలేదు అలివేలు.

అలివేలు పెళ్ళికాక పూర్వం ముద్దబంతి పూవులాగానే వుండేది. పెద్ద అందగత్తె కాకపోయినా- అలివేలు పల్లెటూళ్ళో పుట్టింది. ఆ వూళ్ళోవున్న థర్డుఫారం చదివేసి ఆపైన చేసేదేంలేక హాయిగా పొద్దుటే చల్దన్నం తినేసి, పెరట్లో పూసిన పూలన్నీ దండగుచ్చుకు తల్లో పెట్టుకుని, సావిట్లో చాపేసుకు పడుకుని యిక్కడా అక్కడా సంపాదించినవి, అన్నలు పట్నంనించి తెచ్చిన పుస్తకాలు, పత్రికలు అన్నీ క్షుణ్ణంగా చదివేసేది. ఆ విధంగా స్కూళ్లో థర్డు ఫారం చదివిన విజ్ఞానం కంటె పత్రికలు గట్రా చదివి బాగానే లోకజ్ఞానం సంపాదించింది. అన్నీ చదివి ఆ పదహారేళ్ళ కన్నె అందరి కన్నెపిల్లల లాగానే చాలా కలలు కంది. పట్నంలో ఉద్యోగం చేసే మొగుడు, చిన్న ముచ్చట యిల్లు సోఫా సెట్టు, కారు లేకపోయినా ఓ స్కూటరు, ఆ స్కూటరు మీద జంటగా షికార్లు తిరగడం వగైరా కలలు చాలానే కంది. అలివేలు తండ్రి పెద్ద వున్నవాడు కాకపోయినా ముగ్గురు మగపిల్లల తర్వాత పుట్టిన ఆడపిల్ల అలివేలు మంగతాయారని ముద్దుగానే పెంచి. వున్నంతలో చదువుకున్న ఉద్యోగస్థుడిని అల్లుడిగా తెచ్చుకోవాలనుకున్నాడు. ఆ తండ్రికి బి.ఏ. అంటే ఓ పెద్ద చదువు-గుమస్తా ఉద్యోగం అంటే అంత మంచి ఉద్యోగం అని సంబరపడి ఐదువేలు కట్నం, లాంఛనాలు యిచ్చి కాళ్ళు కడిగి అలివేలుని అతని చేతిలో పెట్టాడు.

కాపురానికి వెళ్లాకగాని అలివేలు తన కలలకి, యదార్థానికి చాలా వ్యత్యాసముందని గ్రహించలేకపోయింది.

తనంటే ఎందుకంత చిరాకో, ఎందుకలా మొహం చిటపటలాడించుకుంటాడో - తనంటే యిష్టంలేనివాడు పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకున్నాడో ఆమెకీనాటివరకు అంతుబట్టలేదు. తన ఖర్మ అంతే అదృష్టం యింతేనని సరిపెట్టుకుంది ఆ యిల్లాలు, మొగుడు కొట్టని నాడు పొంగిపోవడం. అవసరంతో దగ్గరికి తీసుకున్నప్పుడు పొంగిపోవడం. ఏనాడో ఏ సినిమాకో తీసికెళితే పండగలా సంబరపడడం అంతే ఆమె జీవితం!

అలివేలు మెడలో పుస్తె కట్టేనాటికి వెంకట్రావు అదో రకం విరక్తిలో వుండేవాడు. అప్పటికే అతను కాలేజీలో ఒక అమ్మాయిని గాఢంగా ప్రేమించి, ఆ అమ్మాయికి ఉత్తరాలు గట్రా రాసి ఆ అమ్మాయి చేతిలో చెంపదెబ్బతిని, ప్రిన్సిపాల్ చేత వార్నింగ్ యిప్పించుకున్నాడు. గాఢ ప్రేమ భగ్న ప్రేమగా మారేసరికి తండ్రి వూరికే యింట్లో పెళ్ళో పెళ్ళో మని ప్రాణం తీస్తుంటే విరక్తిలో వెళ్ళాడిగొట్టుకోడానికి తను ఎంచుకున్న రాయికాక యింకే రాయి అయితేనేం. తను ప్రేమించిన పడతి దక్కనప్పుడు అలివేలు అయితేనేం అప్పలమ్మ అయితేనేం అన్న విరక్తిలో అలివేలు మెడలో పుస్తె కట్టేశాడు. పుస్తె కట్టాక ఆడదాని అవసరంతో పిల్లలని కన్నాడు. అలా ఏటేటా పిల్లల్ని కని ఎవరి మీదో కసి అలివేలుమీద తీర్చుకున్నట్టు సంతృప్తి పడాడు ఇన్నాళ్ళూ. ఆడది కనక వెంకట్రావు మీద కసి తీర్చుకునే

RITESET INDUSTRIES

గ్రామ్స్: "RITESET" దీపావళి శుభాకాంక్షలతో ఫోన్ : 318

గోడౌన్లకు ఎదురుగా, గుడివాడ. (కృష్ణాజిల్లా)

మేనేజింగ్ పార్టనరు: పి. వి. కుటుంబరావు, B.E (Mech)

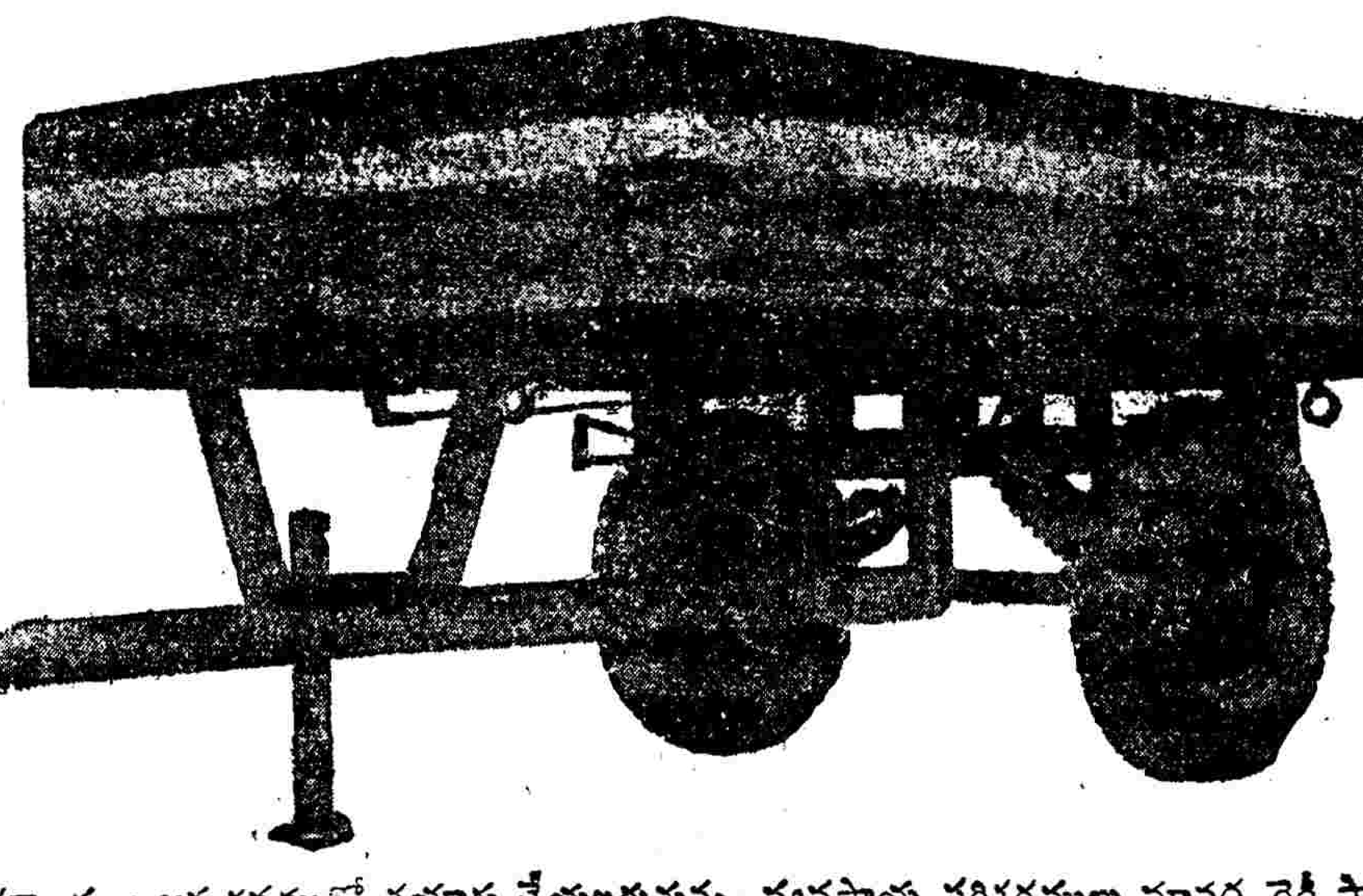

రెండు దశాబ్దముల అనుభవముతో తయారు చేయబడుచున్న వ్యవసాయ పరికరములు మావద్ద రెడీ స్టాకులో సరసమైన ధరలకు లభించును.

ట్రైయిలర్లు, కల్టివేటర్లు, ప్లౌలు, దమ్ము చక్రములు, డిస్కుహారోలు, లెవెలుబ్లేడులువగైరాతయారుచేయుసంస్థ

మార్గం అలివేలుకి లేక మొగుడు దగ్గిర కొచ్చినప్పుడల్లా తిట్టుకుంటూ వళ్ళప్పగించక తప్పదు అలివేలుకి.

ఈమధ్య అతని కోపం, చిరాకు, అసహ్యం వగైరా మరీ ఎక్కువయ్యాయి. దానికి కారణం అతని ఆఫీసుకి కొత్తగా వచ్చి చేరిన కలవారమ్మాయి గీత కారణం. గీతని చూస్తున్నకొద్దీ అతనిలో అసంతృప్తి మరింత పెరిగిపోయింది.

* * *

గీత ఆ ఆఫీసులో చేరి నాలుగు నెలలయింది. ఆ అమ్మాయి కలవారమ్మాయే, నిజంగా ఉద్యోగం అవసరం లేకపోయినా కాలక్షేపం కోసం అంటూ తండ్రి ప్రాణాలు తీసి ఈ ఆఫీసులో ఉద్యోగం సంపాదించింది. గీత గీతలా నాజూగ్గా ఉంటుంది. మోడర్న్‌గా తయారవుతుంది. అందం కంటె ఆకర్షణీయంగా వుంటుంది. అందరితో సోషల్‌గా, చనువుగా వుంటూ ఛలోక్తులు ఆడుతూ ఆఫీసులో గల గల మాట్లాడుతూ గిర గిర తిరుగుతూ కబుర్లు చెప్తూనే ఉంటుంది. గీత ఆఫీసులో ప్రవేశించిన దగ్గరనుంచి ఆఫీసంతటిలో చైతన్యం వచ్చింది. వర్కర్లందరిలో ఉత్సాహం పుంజుకుంది. అంతవరకు రోజు విడిచి రోజు గడ్డం గీసుకునె వాళ్ళందరూ రోజూ నున్నగా గీసుకుని వస్తున్నారు. అదివరకు వారమైనా విడవకుండా ఒకే కొత్తచొక్కా షర్టులు వేసుకునే వాళ్ళందరూ రోజు విడిచి రోజు మార్చేస్తున్నారు. ఇదివరకు తుప్పు పట్టినటు యీసురోమని కూర్చునే వాళ్ళందరు చలాకీగా కనపడుతున్నారు. ప్రతివాడు తన్నొకడిమీదే గీత యింటరెస్టు చూపుతూందని మనసులో పొంగిపోతున్నాడు. కాఫీలు ఆర్డరు చేస్తున్నారు. యింటి దగ్గరనించి స్పెషల్ ఫలహారాలు చేయించుకొచ్చి లంచ్ అవర్లో గీతకి ఆఫర్ చేస్తున్నారు.

అందరిలోకి వెంకట్రావుకి మరింత సంబరంగా వుంది. కారణం గీతకూడా తమ వీధిలో వుంటుంది. వచ్చేటప్పుడు వెళ్ళేటప్పుడు బస్సు స్టాండ్‌లో కలుస్తారు, బస్సులో మాట్లాడుకుంటారు. బస్ స్టాప్ నించి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తారు. ఈ కారణంగా మిగతా అందరికంటె. వెంకట్రావుతో గీత పరిచయం చనువు ఎక్కువే. దాంతో యింక వెంకట్రావుకి పట్టపగ్గాలు లేకపోయాయి. గీతకి తనంటే ప్రేమ అని, తనంటే పడిచస్తుందని, తన అందానికి, మాటల చాతుర్యానికి బోల్తాపడిందని ఊహించుకుని గర్వంగా కాలరెత్తుకు తిరగసాగాడు. గీతతో కల్పించుకుని మాట్లాడడం, కొలీగ్స్ అందరి ఎదుట గీతతో జోక్స్ కట్ చేస్తూ తన మాటలకి తానే పగలబడి నవ్వడం - గీతని ఆఫీసు కాగితాలతో అడగకపోయినా సహాయం చెయ్యడంతో మొదలుపెట్టి మరిగొన్నాళ్ళకి అడిగిన వాళ్ళకి, అడగనివాళ్ళకి గీత తనని చాలా లైక్ చేస్తున్నదని - గీత తనకోసం బస్ స్టాప్‌లో వెయిట్ చేసూ తనొచ్చేవరకు బస్సె ఎక్కదని రోజూ సాయంత్రం తమింటికి తీసికెళ్ళి టీ తాగితే తప్ప వదలదని - యిదయ్యే కల్పి ఆదివారం సినిమాలకి, షికార్లకి పేకాటకి వగైరా వగైరా గీత తనకెంత దగ్గరయిందో చెప్పుకుని సంతృప్తిపడ్డూ. సంతోషించసాగాడు.

మనసులో ఏ కల్మషమూ లేని గీత నిజంగా వెంకట్రావుని స్నేహితుడిగానే భావించింది చాలా రోజులు. అసలు వెంకట్రావు గీతతో తన పర్సనల్ విషయాల గురించి ప్రసక్తి రాకుండా జాగ్రత్త పడేవాడు. ఆ వీధిలో వున్నా. ఎప్పుడూ గీత యింటికి తను వెళ్ళడం తప్ప గీతని తన యింటికి పిలిచే వాడు కాదు. ఇంట్లో అలివేలు. పిల్లలని వాళ్ళ ఖర్మానికి వాళ్ళని వదిలి తనుమాత్రం నీట్‌గా ముస్తాబయి పూలరంగడిలా తిరిగే వెంకట్రావుని చూసి పెళ్ళి కాలేదనే అనుకుంది గీత. ఓ రోజు అలివేలుని ఎవరింట్లోనో పేరంటంలో చూసి వెంకట్రావు భార్యని, అతనికి నలుగురు పిల్లలని విని ఆశ్చర్యపడింది.

"అరె మీకు పెళ్ళయిందని, నల్గురు పిల్లలని నాకు తెలియదే - చెప్పారుగాదే - నిన్న మీ ఆవిడని చూశాను" అంది గీత బస్సులో.

వెంకట్రావు మొహం మాడిపోయింది. "ఊ ... అయింది ..." అంటూ గొణిగాడు. తరువాత ఓ సారి రెండుసారు గీత "పదండి మీ ఇంటికి వెడదాం" అంటూ చొరవగా వెంకట్రావు ఇంట్లోకి వెళ్ళి అలివేలుతో కలుపుగోలుతనంగా మాటాడింది. పాపం అలివేలు గీతలాంటి చదువుకున్నది. ఉద్యోగస్తురాలు అంత చనువుగా వుండేసరికి రెండు మూడు సార్లు గీత ఇంటికి వెళ్ళి కష్టం సుఖం చెప్పడం మొదలుపెట్టింది అమాయకంగా.

ఏమిటండీ వెంకట్రావుగారు మీరు బొత్తిగా పాపం ఆవిడ గురించి, పిల్లల గురించి పట్టించుకోకపోతే ఎలా అండి. పాపం ఆవిడ బొత్తిగా పటుమని పాతికేళ్ళు లేకుండానే ఎలా అయ్యారో అంటూ చనువుగా మందలించింది. గీతకి తమింటి సంగతంతా తెల్సిందని దాచి లాభంలేదని గ్రహించాడు వెంకట్రావు.

"ఆ ఇంటి సంగతి నాతో చెప్పకండి" అన్నాడు విరక్తిగా. గీత ఆశ్చర్యంగా చూసింది. వెంకట్రావు అదే సందని తన మనసులో బాధ అంతా వెళ్ళగక్కాడు. తన ఖర్మకొద్ది అలివేలు లాంటి మొద్దు పెళ్ళాంగా దొరికిందని - తన యిష్టంలేని పెళ్ళి జరిగిందని - తన జీవితంలో సుఖసంతోషాలు కరవయ్యాయని - అలివేలు మూలంగా తన జీవితం నాశనం అయిందని. చెప్పుకుని వాపోయాడు. గీత మౌనంగా వింది. 'అయితే' మాత్రం యిప్పుడేం చేస్తారు- యిష్టం లేనపుడు ధైర్యంగా చెప్పవలసింది" అంది.

'అదే గీతా నా పొరపాటు. నిజంగా ఆ ఒక్క పొరపాటువల్ల జీవితంలో నేను ఎంతో నష్టపోయాను. ఆ నష్టం ఎంతో నిన్ను చూశాక మరీ తెలుస్తూంది' అన్నాడు ఆవేశంగా.

'అదేమిటి?' అంది గీత తెల్లబోతూ.

"అవును గీతా, నీలాంటి అందమైన చదువుకున్న భార్యని పొందలేకపోవడం అన్నది తక్కువ దురదృష్టమా" - అన్నాడు విచారంగా. నిజంగా నాకే పెళ్ళి కాకపోయివుంటే... వుంటె...' అన్నాడు ఆవేశంగా ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ.

గీత అదోలా చూసి తల దించుకుంది. అసలీమధ్య వెంకట్రావు ధోరణి అదోలా కనిపిస్తూంది గీతకి - తను యిచ్చిన చనువుని దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడు అనిపించింది. గీతకి. అయినా ఆ విషయం గురించి గీత పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. కాని తరువాత అలివేలుని చూశాక .... వెంకట్రావు మాటలు విన్నాక...

"ఏమిటి గీతా ఆలోచిస్తున్నావు — నాగురించిజాలిపడున్నావా?" అన్నాడువెంకట్రావు "అవును పాపం. నిజంగా మీగురించి జాలిపడాలి" అంది అదోలా ఆమె. తనని అర్థం చేసుకుందని, సానుభూతి చూపిస్తూందని వెంకట్రావు తబ్బిబ్బు అయ్యాడు. "థ్యాంక్స్ గీతా, థ్యాంక్స్, నువన్నా నన్నర్థంచేసుకున్నావు." అన్నాడు సంతోషంగా.

ఆ తరువాత ఏదో సమయంలో భార్యగురించి చెప్పి యింట్లో తనెంత అశాంతి ఫీలవుతున్నదీ చెప్పేవాడు. రానురాను గీత తనంటె యిష్టం చూపిస్తూందని, మెత్తపడుతూందని వలలోపడుతూంది అనిపించసాగింది వెంకట్రావుకి. తన మాటలు యింటరెస్టింగ్‌గా వింటూంది తను ఏదోవంకన ఆమెని తాకినా చూడనట్టనిపిస్తూంది అంటె అర్థంమె తనదే నట్టేగదా ఆడది అంతకంటె ఏం చెప్తుంది అనుకోసాగాడు వెంకట్రావు. ఆరు నెలలు తిరిగేసరికి ఈ అవకాశాన్నిప్పుడు పోనివ్వదని మనసు హెచ్చరించేది. అతను పసుగ్గా

అంటే "ఏం అలా వున్నారు-" అంటూ గీత జాలిగా చూసేది.

"ఇంటికెళ్ళేం దగ్గరనించి పాలవక్ళాలు లేవు - బియ్యంలేదు ఉప్పులేదు అంటూ ఆవిడ గోల పిల్ల వెధవల ఏడుపులు- గీతా నిజంగా యింటికెళ్ళాలంటే ఏడుపు వస్తుం దనుకో- అందులో మరి నీవు స్నేహం అయిన దగ్గరనించి యింటి మొహమే చూడాలనిపించడం లేదు-"

"అలాగా" అని చిలిపిగా నవ్వేది. ఆ నవ్వుకి మతిపోయేది వెంకట్రావుకి.

"గీతా" ఏదో చెప్పాలని ఆరాటపడేవాడు గీత "ఊ ఏమిటి చెప్పండి" అనేది

"ఏంలేదు - సినిమాకి వెడదామా. అలా ఏ పార్కుకో వెడదామా" అనేవాడు. వెడదాం పదండి అనేది గీత వెంటనే. సంతోషంతో తల మున్కలు అయే వాడు వెంకట్రావు గీతలాంటి అమ్మాయిని ఆకర్షించిన తనని తాను మెచ్చుకుని గర్వించడం మొదలు పెట్టాడు.

పరిచయం మరికొంచెం పెరిగాక సినిమా హాల్లో చీకట్లో గీతచెయ్యి పట్టుకున్నాడు ఓ రోజు. "యిదేమిటి పనులండి" అంది గీత కటువుగా. ఆమెది కేవలం బెట్టేనని అర్ధమైనటు వెంకట్రావు చేయినొక్కి "అబ్బ గీతా జీవితంలో యిలాంటి అనుభూతులు వుంటాయని యిప్పుడే తెలుసుకున్నాను. ఆ గీతతో పెళ్ళంటే అయిందికాని యిలాంటి అనుభవాలు ఎక్కడ రుచి చూశాను" అన్నాడు పారవశ్యంగా. "ఏం పాపం పని మాకి తీసికెడతానంటే వద్దంటారేమిటి ఆవిడ" గీత కొంటెగా అంది. "ఛా ఛా దాంతో సినిమాకికూడా వెడతానా సిగ్గుచేటు. వెళ్ళినా యిలాంటి అనుభూతి దాని దగ్గర దొరుకుతుందా-" అన్నాడు అలివేలుని గురు తెచ్చుకుంటూ తిరస్కారంగా.

మరి కాస్త చనువు పెరిగాక ఓరోజు ఆఫీసులో లంచ్ అవర్లో ఎవరూ దగ్గర లేకుండా చూసి రహస్యంగా గీతా రేపు ఆదివారం అలా ఎటన్నా వెడదాం రాకూడదూ" అన్నాడు కాస్త భయపడుతూనే.

"ఎక్కడికి?" అంది గీత-

"అలా వెడదాం, ఎవరికీ తెలీదులే - రూమ్ బుక్ చేస్తాను" గొణిగాడు. గీత కోపంగా చూసింది.

"భలేవారే, స్నేహంగావున్నానని యిలా అడుగుతున్నారు. అయినా మీకేం బాబూ మీరు పెళ్ళయిన వారు. నేను పెళ్ళి కావల్సినదాన్ని. నలుగురికి తెలిస్తే నా గతేం అవుతుంది. అప్పుడు మీరు ఆదుకుంటారా? నన్నింక ఎవరు చేసుకుంటారు. ఇంకెప్పుడూ ఇలా మాటాడకండి".

"ఎవరూ చేసుకోకపోతే నేను చేసుకుంటాను. నిన్ను పూవుల్లోపెట్టి పూజిస్తాను, ఆవేశంగా అన్నాడు వెంకట్రావు,

"మరి మీ ఆవిడో, ఆవిడేం అవుతుంది?" అంది గీత.

"పుట్టింటికి పంపేస్తాను. ఏదో నెలకింత అనిదాని మొహాన పడేయచ్చు. లేదంటే మన కెలాగో వంటా గింటా చేయడానికి మనిషి ఉండాలిగదా - ఇంట్లో పడుంటుంది." నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు వెంకట్రావు.

ఆవిడ ఎందుకు ఒప్పుకుంటుంది. ఆవిడ వూరుకుంటుందా గీత సందేహంగా అంది.

"ఒప్పుకోకపోతే తన్ని తగిలేస్తాను."

"కోర్టు కెక్కితే?"

"ఏడ్చింది దానికామాత్రం తెలివి తేటలు కూడా వున్నాయా?

"ఎక్కారనుకోండి. కోర్టు మన పెళ్ళి చెల్లదంటే. అప్పుడు నా గతేంకాను."

"అబ్బా గీతా అంత దూరం ఎందుకు ఆలోచిస్తావు? పెళ్ళి కాకపోతేనేం మనిద్దరం హాయిగా వుండచ్చు మనని కాదనే శక్తి దానికి లేదు"

"ఎప్పుడు గట్టిగా వుండాలన్నమాట" గీత కాస్త కరకుగా అంది. వెంకట్రావు కాస్త తడబడ్డాడు. "అదికాదు గీతా చట్టం ఒప్పుకోదు అనుకో. అంత మాత్రాన ఏ దేవాలయంలోనో మనం పెళ్ళి చేసుకో కూడదేమిటి."

"ఏమో బాబూ, మీ మగాళ్ళ మాటలు నమ్మడాని కేముంది. మీ అవసరం తీరాక చల్లగా జారుకుంటారు."

"ప్రమాణం చేస్తాను గీతా, నీవు నా దానివయితే చాలు ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను."

"కాగితంమీద రాసియిస్తే ఆలోచిస్తాను" అంది గీత సాలోచనగా.

"ఏమని రాయమంటావు" కాస్త అనుమానంగా సందిగ్ధంగా అడిగాడు. "అయినా నా మీద పిసరంతమాత్రం నమ్మకం లేదన్నమాట" కాస్త అసహనంగా అన్నాడు.

"కోపం వచ్చిందా-పోనీ ఎవరైనా ఓ ఇద్దరు సాక్షులముందు మాటిస్తే చాలు. అదిగో ఏమండీ గోపాలంగారూ, సుబ్బారావు గారూ ఒక్కసారి ఇటురండి చిన్న పనుంది" అంటూ పిలిచింది. వెంకట్రావు గాబరాగా "గీతా అందరికీ ఎందుకు చెప్పడం" అని వారిస్తూనే వున్నాడు. గీత వాళ్ళని గట్టిగా పిలవనే పిలిచింది.

"ఏమిటి-" అంటూ సుబ్బారావు, గోపాలరావులేకాక మిగతా స్టాఫ్ అంతా గీతచుట్టూ కుతూహలంగా మూగారు వెంకట్రావు మొహం ఎర్రబడింది. గాబరాపడ్డాడు.

"ఓ మంచి శుభవార్త చెపుతున్నా- వెంకట్రావుగారు నన్ను పెళ్ళాడబోతున్నారు దానికి మీరంతా సాక్షులు" గీత చలాకీగా అంది. అందరూ నోరెళ్ళబెట్టారు. వెంకట్రావుకి చెమటలు పట్టడం ఆరంభించింది. కాసేపటికి అంతా తేరుకుని "ఏమిటి అంటూ నమ్మలేనట్లు ఆశ్చర్యంగా సాగదీశారు. "వెంకట్రావుకియిదివరకు పెళ్ళయింది- నలుగురు పిల్లలు" ఇద్దరు ముగ్గురు ఒకేసారి అన్నారు.

"అయితే ఏమండీ, పెళ్ళాం, నలుగురు పిల్లలు వున్నంత మాత్రాన పెళ్ళిచేసుకో కూడదని రూలుందా. రూలుంటే మాత్రం ఆయనకేం లెక్క. అందుకే దేవుడి గుళ్ళో పెళ్ళాడతానన్నారు." గీత నిర్లక్ష్యంగా అంది. అంతా మరోసారి నోరు వెళ్ళబెట్టారు.

"ఘోరం... కట్టుకున్న పెళ్ళాం, నలుగురు పిల్లలు వుండగా యిదేం అన్యాయం" ఎవరో అన్నారు.

"ఏమిటండీ- ఆ పెళ్ళాం ఓ పెళ్ళామా- మొద్దురాచిప్పలా వుండే ఆ పల్లెటూరి మొద్దుకి వెంకట్రావుగారిలాంటి అందగాడు, ఆధునికుడికి సరిపోయేదేనా చెప్పండి. ఏదో కట్నం కోసం పెళ్ళాడారు. ఆ దరిద్రం కావాలికనక పిల్లల్ని కన్నారు. ఛా... ఛా ఆవిడని చూస్తేనే వెంకట్రావుగారికి తగదని తెల్సిపోయింది! పాపం ఆయన గనక ఇంకా ఇన్నాళ్ళు కాపురం చేశారు. "గీత వాగ్ధోరణి సాగుతూంది. వెంకట్రావు వారించాలని చూసినా వినిపించుకోడంలేదు.

"గీతా! ఆ ఆఫీసులోనే పని చేస్తున్న మరో అమ్మాయి గీత ధోరణి సహించలేక "గీతా నీవేనా ఇలా మాటాడుతుంది? ఆడదానివయివుండి మరో ఇల్లాలిఉసురు పోసుకోవాలనుకుంటున్నావా- నీకు కావాలంటే వెంకట్రావు పాటి మొగుడే దొరక్కపోయాడా? అయినా ఆఫీసరు కూతురివి, చదువు, అందం, అన్నీ వుండి పెళ్ళాం, పిల్లలున్న వాడిని పెళ్ళాడే ఖర్మ నీకేమిటి? మొగాడు అతనికి బుద్ధిలేకపోతే నీ బుద్ధి ఏమయింది. పాపం ఆ నలుగురు పిల్లలతల్లి గతి ఏమవుతుందనుకున్నావు"- ఆవేశంగా పట్టుకు దులిపేసింది. అందరూ ఆమాటను ఆమోదిస్తున్నట్టు తలలాడించారు. గీత చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ. "స్టాప్ మెడియుర్ స్టాఫ్ పై మాటలన్నీ అన్నది నేను కాదు. వెంకట్రావుగారు. ఆయనకి పాపం ఆ పెళ్ళాం తగదనినన్ను చేసుకోవాలనుకుంటున్నారు."

వెంకట్రావు యింక వూరుకోలేక "గీతా" తీక్షణంగా వారించాడు. గీత అంతకంటే తీక్షణంగా చూసింది.

"ఏం అంత భయపడుతున్నారు. పెళ్ళాడతానన్నారుగా — ఎప్పుడైనా తెలిసేది

ఏ వయస్సులోనైనా
యవ్వనోత్సాహలకు
మధురమైన
ఉత్తేజకరమైన
సంపూర్ణ యవ్వన
సుఖ జీవితానికి
అమూల్య ఔషధి

జండు స్ట్రైనెక్స్

ఇంకను ఇతర ప్రశస్తమైన
ఆయుర్వేద మందులు
హోల్‌సేల్‌గాను రిటైలుగాను
సరసమైన ధరలకు దొరకును
Phone : 76672
దామోదర్ &
కంపెనీ
మనికొండ వారి మేడవద్ద
మెయిన్ రోడ్-విజయవాడ1.

స్టాకిస్టు:
జండు ఫార్మస్యూటికల్ వర్క్సు
సి. కె. సేన్ అండ్ కో., (ప్రై) లిమిటెడ్
శంకరి ఆయుర్వేదిక్ ఫార్మసీ

యిప్పుడే తెలిస్తే వచ్చే నష్టం ఏం లేదులే- అయ్యో ఈ వెంకట్రావుకి పాపం ఒక పెళ్ళాం చాలలేదట. తను చాలా అందమైన వాడినని ఆయనగారికి చాలా నమ్మకం. మైదాపిండి ముద్దలా మొహం వున్న ఈ అందగాడిని చూసి ఆడపిల్లలందరూ వెంట పడి ప్రేమించేస్తారని చాలా నమ్మకం. తన లాంటి వాడికి ఆ భార్య తగదని అంతకంటె విశ్వాసం. ఆ భార్య అలా అవడానికి కారణం తనే అన్నది ఈ ప్రబుద్ధుడికి అర్థంకాదు. ఏడాదికి ఒక పిల్లని కని పెళ్ళాం తోలులా తయారవడానికి కారణం తనే అని గ్రహించడు. ఈయనగారి కొచ్చే ముష్టి మూడొందల జీతంతో. ఈయన పెట్టిన దాసదాసీ జనంతో, ఈయనగారు కొనే చీనిచీనాంబరాలతో ఆ యిల్లాలు అంతకంటె సీటుగా, నాజూగ్గా ఎలా వుంటుంది అన్నది ఆలోచించడు. నలుగురు పిల్లల తల్లి వంటింట్లోపడి కొట్టుకోకుండా యీ మనగారితో షోగ్గా తయారయి ఎలా కుర్చీలో కూర్చుంటుంది అన్న ఆలోచన రాదు. ఈయనగారి సంపాదనకి ఒక పెళ్ళాం చాలక మరొకర్తిని కట్టుకుంటాడట."

"గీతా" అవమానంతో కోపంపట్టలేక అరిచాడు వెంకట్రావు.

"షటప్. నన్నలా పిలిచే అధికారం నీకెవరిచ్చారు? నీ మొహానికి ఆవిడ తగదూ? ఏ ప్రతాపం ఆడదాని మీదా చూపిసావు? ఆవిడ కనక ఆ నలుగురి పిల్లలకోసం నిన్ను భరించి అంతా సహిస్తూంది. నాలాంటిదైతే లేచిపోను ఆవిడకి నీలాంటి నీచుడు తగడని అర్థం చేసుకో...." గీత తీక్షణంగా పట్టుకు దులిపేస్తూంది. వెంకట్రావు నల్లబడ్డ మొహంతో విసవిస బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

ఆ రోజు చాలా రోజుల తర్వాత-ఏళ్ళ తరువాత - మొగుడు సినిమాకి తీసికెడతా ననగానే సంబరపడిపోయింది అలివేలు. చకచక పిల్లల మొహాలు కడిగి బట్టలు తొడిగి- మొహం కడుక్కుని పెట్టె అడుగున వున్న ఒకే ఒక మంచిచీర - పెళ్ళినాటి పట్టుచీర తీసి కట్టుకుని ముస్తాబయి రిక్షా ఎక్కింది చంటిపిల్లలా ఆనందపడూ. మొగుడంతసౌమ్యంగా వుండడానికికారణం తెలీదు అలివేలుకి ఆనాడు - ఆ కారణం తరువాత తెల్సింది. తెలిశాక, పోపుల పెట్టెలో మొగుడికి తెలియకుండా పిలలు ప్రాణాలు కొరికితే బిస్కట్లు చాక్‌లెట్లు కొనడానికి దాచుకున్న పావలా, అర్ధ చిల్లర అంతా తీసి లెక్కపెట్టింది. నాలుగు రూపాయలైంది. ఓ జాకెట్టుగుడ్డ కొని - ఆ రోజు వరలక్ష్మీ వ్రతం చేసుకున్నాను రమ్మంటూ గీతని పిలిచి బొట్టుపెట్టి తాంబూలం, రవికల గుడ్డ యిచ్చింది. "ఇది ఎందుకండీ అక్కయ్యగారూ అందిగీత మొహమాటంగా" "ఉంచమ్మా - నీవు చేసిన మంచిపనికి కృతజ్ఞతగా. యింతకంటె యివ్వడానికి నా దగ్గరేంలేదు." అంది అలివేలు అభిమానంగా- గీతకి ముందు అర్థంకాలేదు - అర్థమయ్యాక నవ్వేసింది - "మంచి పని చేశానంటారా" అంది. 'ఇంకా అనుమానమా- ఒక్కటే విచారంగా వుంది- నా మొహం చూసి చెయ్యకుండా విడిచిపెట్టాననిపిస్తే బాగా బుద్ధి వచ్చేట్టు. అదికూడా పూర్తిచేస్తే ఇంకా సంతోషించేదాన్ని" అలివేలు హాస్యంగా అంది. గీత అలివేలుని విస్మయంగా చూసింది. కాస్త సందేహిస్తూ "అక్కయ్యగారూ ఒక మాట అడగనా-వరలక్ష్మీవ్రతం చేసినట్టున్నారు. ఎందుకోసం చేస్తారండీ ఆ వ్రతం ఆహా. తెలుసుకోవాలనుంది మరో పక్క ఇలా నోములు. వ్రతాలు. పూజలు చేస్తూంటారు మరో పక్క ఇలా అంటున్నారేమిటి?" అంది. అలివేలు ఒక్కక్షణం అర్థంకానట్టు చూసి తరువాత పకపక నవ్వింది, "అమ్మో గడుసుదానివే, బలే ప్రశ్న వేశావు? అయ్యో రాత అదేనమ్మా గమ్మత్తు. లోకం కోసం ఆమాత్రం చెయ్యకపోతే ఎలా తల్లీ. నా లాంటి వాళ్ళందరూ చేతలలోనే పతివ్రతలు. లోకానికి కావల్సిందీ అదేగా అయినా ఏదో ఒక మొగుడంటూ చల్లగా వుండకపోతే ఆడది బతకలేదు గదా మన దేశంలో. అలాంటప్పుడు ఆ మొగుడికోసం ఈ వ్రతాలు గట్రా చేయకపోతే ఎట్టా చెప్పు- నీ కర్థం కాదులే ఏదో చదువు సంధ్య లేనిదాన్ని- పిచ్చిదాన్ని-" అంటూ నవ్వింది ఆ మహాఇల్లాలు. ★